

УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Бречка Романа Ігоровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини першої статті 400 Цивільного процесуального кодексу України у редакції Закону України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII

м. К и ї в
19 березня 2020 року
№ 67-3(II)/2020

Справа № 3-49/2020(89/20)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Касмініна Олександра Володимировича – головуючого, доповідача,
Городовенка Віктора Валентиновича,
Первомайського Олега Олексійовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Бречка Романа Ігоровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини першої статті 400 Цивільного процесуального кодексу України у редакції Закону України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII.

Заслухавши суддю-доповідача Касмініна О.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Бречко Р.І. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням розглянути питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини першої статті 400 Цивільного процесуального кодексу України у редакції Закону України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII (далі – Кодекс), згідно з якими „під час розгляду справи в касаційному порядку суд перевіряє в межах касаційної скарги правильність застосування судом першої або апеляційної інстанції норм матеріального чи процесуального права і не може встановлювати або (та) вважати доведеними обставини, що не були встановлені в рішенні чи відкинуті ним, вирішувати питання про достовірність або недостовірність того чи іншого доказу, про перевагу одних доказів над іншими“.

Автор клопотання стверджує, що оспорювані положення Кодексу є таким, що не відповідає вимогам пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України.

До конституційної скарги Бречко Р.І. долучив копії рішення Димитровського міського суду Донецької області від 29 листопада 2018 року, ухвал Донецького апеляційного суду від 7 лютого 2019 року та 4 березня 2019 року, постанови Донецького апеляційного суду від 12 березня 2019 року, ухвал Верховного Суду від 13 червня 2019 року та 12 серпня 2019 року, постанови Верховного Суду від 13 листопада 2019 року.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

2.1. Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Стверджуючи про невідповідність Конституції України оспорюваних положень Кодексу, Бречко Р.І. цитує приписи Конституції України, наводить юридичні позиції Конституційного Суду України, окремі положення Загальної декларації прав людини 1948 року, Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, однак це не є обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваного положення Кодексу у розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Крім того, зі змісту конституційної скарги вбачається, що автор клопотання висловлює свою незгоду із правовим регулюванням касаційного перегляду Верховним Судом рішень судів першої та апеляційної інстанцій та зазначає, що порушено його право на судовий захист, зокрема на касаційне оскарження судового рішення.

Отже, Бречко І.Р. не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Бречка Романа Ігоровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини першої статті 400 Цивільного процесуального кодексу України у редакції Закону України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**